

Full diocesà

27 d'octubre del 2019

p5 – Visita de les relíquies de santa Bernadeta

p7 – Congrés sobre el Papa a Barcelona

Homenatge escultòric als refugiats

El papa Francesc va inaugurar a finals de setembre una gran escultura de bronze i argila a la plaça de Sant Pere de Roma. Vol ser un homenatge a tots els migrants i refugiats de diferents cultures i períodes de la història. L'autor de l'obra és l'artista canadenc Timothy Schmalz.

L'escultura de la plaça de Sant Pere, amb el títol de «Angels unaware», de 6 metres de llargada i tres tones de pes, representa 140 migrants. Romandrà a la plaça durant uns quants mesos.

Va ser descoberta davant el Papa per un grup de quatre refugiats –incloent-hi una mare africana amb el seu nen adormit en la motxilla– i mostra un atapeït grup de per-

sones, amb unes ales d'àngel que s'alcen en el centre, dempeus sobre una barca simbòlica. Els rostres impressionen perquè són persones reals.

Representen diverses emocions: les alegries, les esperances i el tràgic dolor de deixar enrere les seves cases i éssers estimats

El Sant Pare digué a l'hora de l'àngelus: «He volgut aquesta obra artística aquí, a la plaça de Sant Pere, perquè recordi a tothom el repte evangèlic de l'acolliment», i també va citar aquest text de la Carta als Hebreus (13,2): «No us oblideu de practicar l'hospitalitat; gràcies a ella, alguns, sense saber-ho, van acollir àngels.»

«Tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit»

Diumenge XXX durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

El Senyor fa justícia, no té miraments amb el prestigi dels homes, no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honoren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no es consolen fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervingui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

(35,12-14.16-18)

Salm responsorial

Quan els pobres invoquen el Senyor, ell els escolta.
(Salm 33)

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. Durant la meua primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

(4,6-8.16-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justos i tenien per no res a tots els altres: «Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu i l'altre cobrador d'impostos. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: «Déu meu, us dono gràcies perquè no sóc com els altres homes: lladres, injustos, adúlter, ni sóc

tampoc com aquest cobrador d'impostos. Dejuno dos dies cada setmana i us dono la desena part de tots els meus ingressos.» Però el cobrador d'impostos, que s'havia quedat un tros lluny, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit i deia: «Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador.» Us asseguro que aquest tornà perdonat a casa seva i l'altre no; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»
(18,9-14)

«El Senyor fa justícia, no té miraments amb el prestigi dels homes, no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no fa el sort al clam dels orfes...»

Un fariseu com tu i com jo

Jean Hakolimana, prev.

Excepte en casos aïllats, els fariseus no van destacar pas majoritàriament per la hipocresia o la trampa, com els té retratats la memòria col·lectiva. Van demostrar un compromís sense fissures amb la seva fe, a vegades a costa de la seva vida. Malauradament, van topar amb una dificultat seriosa, que no deixa de ser actual: com afrontar la realitat de certs pecadors? Per a ells la salvació passava pel compliment de la Torà com a voluntat de Déu. No és cap disbarat. El problema seu va ser el tracte que s'havia de donar a la gent que no encaixava en aquesta esquema. Segons ells, hi havia grups impeditos naturalment, o pel seu mode de vida, com els cobradors d'impostos; o per la pròpia naturalesa en temes de puresa ritual, com ara les dones.

Va ser un trencaclosques per als fariseus. No se'n sabien sortir i es van limitar a constatar aquesta trista realitat i alegrar-se d'haver-se escapat d'aquesta xacra: «Gràcies a Déu no sóc com ells.» La seva actitud ens pot xocar; però alerta, continuem igual. Continuem sense resposta davant algunes realitats que no encaixen amb les nostres esquemes. Per exemple, treta la presó i la pena capital, no sabem què fer d'alguns pecadors. Què s'ha de fer amb l'assassí en sèrie o el violador reincident? Com afrontar humanament i cristianament els terroristes? Com gestionar segrestadors i narcotraficants? La llista és inacabable. De manera que l'instint fariseu ens continua perseguint. Només Jesús ens permet de mirar amb esperança realitats humanes que trenquen tots els esquemes. En ell confessem als qui estan decebuts que «Déu no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells». «Ells» no són solament les víctimes, sinó també els culpables.

La imatge

Amb la paràbola del fariseu i el cobrador de l'impost Jesús blasma els qui es tenen per justos davant de Déu. Només de contemplar el quadre és evident quin model recomana.

El fariseu té una manera de fer ridícula, sobretot en les relacions amb Déu, que ens coneix fins al moll dels ossos. El publicà és realista, en reconèixer el mal comès i acudint amb confiança a qui ens guareix.

El fariseu i el publicà (1886-94). James Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana II

28 dilluns

— Sant Simó Cananeu i Judes Tadeu, apòstols
Ef 2,19-22/Salm 18/Lc 6,12-19

29 dimarts

— Sant Narcís
— Sant Maximilià
— Santa Eusebia
Rm 8,18-25/Salm 125/Lc 13,18-21

30 dimecres

— Sant Marcel
Rm 8,26-30/Salm 12/Lc 13,22-30

31 dijous

— Sant Quintí
Rm 8,31b-39/Salm 108/
Lc 13,31-35

1 divendres

Solemnitat de Tots Sants (festa de precepte)
Comença novembre, consagrat a les ànimes del purgatori
Ap 7,2-4.9-14/Salm 23/1 Jn 3,1-3/
Mt 5,1-12a

2 dissabte

Commemoració dels Fidels Difunts
Lectures de la missa de difunts

3 diumenge XXXI de durant l'any / Cicle C

— Sant Pere Almató
— Santa Sílvia
— Sant Ermengol
— Sant Martí de Porres
Sv 11,22-12,2/Salm 144/2Te 1,11-2,2/Lc 19,1-10

Cor Unum, grup d'adolescents de la parròquia de Santa Maria de Cervera

Parròquia de Cervera

El dia 5 d'octubre, a la parròquia de Cervera va començar el grup de joves i adolescents. Un equip de gairebé vint monitors, que van des dels 14 anys fins als 86, es va fer càrrec de la sessió i va poder acollir 20 nens i nenes. Cor Unum és una catequesi en família, ja que molts dels pares dels infants estan també integrats en l'equip i desenvolupen algunes tasques durant la sessió: música i berenar. A hores d'ara ja n'hi ha gairebé una trentena d'apuntats, el boca-orella ha anat fent que alguns més s'hi vagin sumant; continuem encomanant a Déu aquesta petita aventura. La parròquia, remant en la direc-

ció de la visió del bisbat, està apostant per mètodes de Nova Evangelització per tal de poder portar Crist als més joves. A més, a partir del 18 d'octubre el grup Cor Unum comptarà amb un petit grup de joves del Centre «Espígol» de Cervera, molts d'ells ja vinculats a la parròquia. Al final de la sessió catequètica, tota la comunitat cristiana va compartir, a l'església de Sant Antoni de Cervera, l'eucaristia, ja que aquesta és la font i el cim de la vida cristiana. El mètode LifeTeen permet donar la importància a la missa. Agraïm que el Senyor estigui permetent que neixi aquesta realitat a la parròquia.

Recessos d'Emmaús per a dones i homes

Recordem que durant el mes de novembre i desembre del 2019 tindran lloc al Seminari de Solsona dos recessos d'Emmaús, un per a dones i un per a homes. El Recés Emmaús Dones serà del 22 al 24 de novembre i el Recés Emmaús Homes serà del 6 al 8 de desembre. Aquests recessos no són uns exercicis espirituals ni un recés convencional. Estan preparats per laics, sota la supervisió d'un prevere consiliari que hi dóna suport. Durant el recés hi ha xerrades, pregària, temps per a compartir en grup, música i testimonis de fe de persones laiques.

Aportació al recés: habitació individual, 130 €; habitació doble, 110 €; lliteres, 80 €.

Termini d'inscripció: 15 de novembre (dones), 30 de novembre (homes).

Per a inscripcions, contacteu amb:

Helena Tarragó, tel. 676 241 157, emausdones@bisbatsolsona.cat, o bé amb, Ventura Codina, tel. 679 818 088, emaushomes@bisbatsolsona.cat.

Navàs acomiada les germanes Carmelites Missioneres

La comunitat educativa del Col·legi de Sant Josep i la parròquia de Navàs van voler acomiadar-se de la comunitat de les Carmelites Missioneres i agrair tota la tasca realitzada al poble al llarg dels noranta-quatre anys que han estat a Navàs. Amb una missa especial celebrada a la parròquia de la Sagrada Família de Navàs, el bisbe Xavier Novell va destacar que «la petjada deixada per les germanes perdurará en el poble». Els nens i nenes van participar en la celebració durant el moment de les pregàries. Un dels moments més emotius es va viure cap al final de la missa, quan la comunitat educativa del Col·legi de Sant Josep va mostrar una placa que perdurará a l'escola per tenir sempre un sentit de

record envers la tasca i missió de les Germanes Carmelites. Acabada la missa, es va poder gaudir de l'emotiva exposició fotogràfica «Vides al servei del poble» al Col·legi de Sant Josep, que va inaugurar l'historiador navassenc Josep Maria Badia. Hi va haver la presentació de la il·lustració que Valentí Gubianas, il·lustrador navassenc i ex-alumne del Col·legi de Sant Josep, ha fet amb motiu d'aquests noranta-quatre anys de treball i dedicació de les germanes Carmelites Missioneres a Navàs. Més tard es va poder gaudir d'un dinar de germanor.

Notícia sencera i més fotografies a www.bisbatsolsona.cat.

Visita de les relíquies de santa Bernadeta

Aquest any 2019 ha estat l'Any Jubilar de santa Bernadeta Sobirous. Per aquest motiu un dels actes que s'han fet ha estat la visita de les seves relíquies a diverses diòcesis espanyoles. Concretament, al nostre bisbat de Solsona hi arribaran els dies 16 i 17 de novembre, amb el següent programa:

Berga: El dia 16 de novembre a l'església de les germanes Sagrumentàries. A 2/4 de 6 de la tarda, saluta-

ció; a les 7, rosari, i a 2/4 de 8, missa.

Solsona: El dia 17 de novembre a la catedral. A les 11 del matí, arribada i salutació; a les 12, missa presidida pel senyor bisbe i, al final, veneració de les relíquies.

Tàrraga: El dia 17 de novembre al santuari de Fàtima. A 2/4 de 6 de la tarda, salutació, processó de les torxes, rosari, vespres, veneració i comiat.

BERGA
16 de novembre 2019
Església Germanes Sagrumentàries
Tarda a 2/4 de 6:
Salutació
a les 7:
ROSARI
Vespre a 2/4 de 8:
MISSA

SOLSONA
17 de novembre 2019
Catedral
Matí a les 11:
Arribada i Salutació
A les 12 del migdia:
MISSA, presidida pel Sr. Bisbe
A l'acabar: Veneració

TÀRREGA
17 de novembre 2019
Tarda a 2/4 de 6:
Santuari de Fàtima
Salutació
PROCESSÓ DE LES TORXES,
ROSARI, VESPRES
Veneració i Comiat

16 i 17 de novembre de 2019

Sant Narcís i les mosques miracleres

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

La popular tradició sobre sant Narcís i les «mosques miracleres» recolza en un text de l'any 1288 de Bernat Desclot, on descriu els combats entre el rei Felip III de França, l'Arxiduc, i el comte de Barcelona i rei d'Aragó, Pere el Gran. Fou durant l'estiu de any 1285 que l'exèrcit francès assetjà la ciutat de Girona, però la tropa francesa hagué d'abandonar la lluita degut a una epidèmia de mosques que la població atribuí a un «miracle» de sant Narcís. A partir d'aquest fet sant Narcís començà de ser invocat com a protector de la ciutat, que moltes vegades ha invocat el seu favor en els nombrosos setges que ha patit.

Les «mosques miracleres» són recordades explícitament l'any 1293 per Bartomeu de Neocastro en fer esment d'una profanació de les tropes franceses a l'església gironina de Sant Feliu. Segons la tradició, quan els militars deixaren abandonat el cos de sant Narcís en ple carrer, un humil ancià se'l va emportar a casa seva, on construí un taüt de fusta per dipositar-hi les restes del sant; l'endemà, sorprenentment, dels forats del taüt en sortiren eixams de mosques que picaven els soldats i els cavalls i els causaven una mort instantània, talment com si es tractés d'una nova plaga d'Egipte com les que són descrites en el llibre de l'Èxode. Posteriorment, la tradició oral ha explicat que les mosques sortiren del mateix sepulcre de sant Narcís que hi ha a la basílica de Sant Feliu. Aquest fet miraculós tingué una gran difusió, àdhuc es troba representat en una pintura mural del segle XIV que hi ha a la catedral de Tarragona, i fou bellament pintat en un retaule del XV que hi ha a València. També, durant el segle XVII, sant Nar-

cís fou invocat pels sards de l'Alguer perquè els alliberés d'una plaga de llagostes.

La tradició popular s'ha fet ressò del prodigi de les «mosques miracleres», especialment en la lletra d'uns antics goigs: «quan lo Rey Felip de Fransa, / lo sepulcre us profaná, / prou tingué justa venjansa, / que ses files destrosá! / Vostres mosques malehia / quan palpava'l seu furor», mosques que «en voladas bruncidoras / atacaren ab furor / a las tropas invasoras / arreu semblant lo pavor». En aquest mateix sentit hi ha, semblantment, un adagi gironí que diu: «Per Sant Narcís cada mosca val per sis.» Acompanya aquesta nota històrica un gravat de sant Narcís amb les «mosques miracleres», divulgada en ocasió de la seva festa el dia 29 d'octubre. En la diada del sant, a Viver i Serrateix (Berguedà) se celebra un aplec a l'ermita que sant Narcís hi té dedicada.

Sant Narcís també
se celebra a
Viver i Serrateix
(Berguedà)

Important congrés sobre el Papa a Barcelona

Del 12 al 14 de novembre a l'Ateneu Universitari Sant Pacià

Els pròxims 12, 13 i 14 de novembre tindrà lloc el Congrés «L'aportació del papa Francesc a la teologia i a la pastoral de l'Església».

El papat de Francesc inicia el segon Post-concili. L'exhortació *Evangelii gaudium* assenyalava una proposta sòlida de reforma eclesial que passa pel retorn a l'Evangeli *sine glossa* en un món afeblit per posicions excloents i intransigents, i que col·loca els pobres i les perifèries al bell mig de la societat global i de l'Església. Francesc és un pastor que parla amb les paraules i els gestos, que s'adreça als de lluny i als de prop i que predica i practica l'audàcia evangèlica, la *parresia* apostòlica. I alhora Francesc és un teòleg de la inclusivitat, que no dissocia reflexió teològica i praxi teològica, que mira

el món amb «misericòrdia» i demana la «integració» per als estrangers i per als ferits en l'esperit. La «ciutat» és, per a ell, un espai habitat pel mateix Déu, en el qual una Església missionera i propera, alliberada de tota auto-referencialitat, trobarà el nexa entre Evangeli i vida i esdevindrà principi d'unitat de la humanitat sencera.

Aquest congrés vol explorar les noves rutes que el Papa ha obert en els seus primers set anys de ministeri com a bisbe de Roma, amb la participació de pastors i teòlegs com els cardenals Luis F. Ladaria i Walter Kasper o el professor Andrea Riccardi, entre altres.

Més informació:
www.edusantpacia.cat/ca

Ràdio

Nou programa de la Pastoral Obrera a Ràdio Estel

Un espai setmanal de 25 minuts per a explicar la realitat, les experiències i les vivències a l'entorn de la Pastoral Obrera i el món del treball. Aquesta és la proposta que es concreta en el nou programa setmanal a Ràdio Estel «Llevat dins la pasta», que s'emetrà a partir del divendres 20 de setembre a dos quarts de sis de la tarda.

En el programa, conduït per la periodista Àngela Rodríguez, també hi haurà espais específics, com ara recursos i activitats per a ampliar informació sobre els temes abordats o la lectura d'enunciats de la Doctrina Social de l'Església: «Un petit tresor poc conegut i que és el resultat de la reflexió que l'Església ha anat fent des de les realitats humanes i socials on és present, contrastada amb l'Evangeli. Des del programa volem ajudar a donar-ho a conèixer», explica el director del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera, Pepe Rodado.

Glossa

Protestants i catòlics

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Segurament recordeu aquella cançó d'en Tomeu Penya «Mallorquins i catalans», en la qual ironitza sobre les incomprensions mútues a causa de les diferències dialectals. A tots ens sona la tornada: «Un moix i un ca. Un gat i un gos. Un tassó i un capell, si us plau, un got i un barret. [...] Com més amics, més endins; així tots serem germans.»

El dia 31 d'octubre vinent, dia de la Reforma, farà vint anys que catòlics i luterans firmaren la «Declaració conjunta sobre la doctrina de la justificació». Posàrem fi a les picabaralles entre cristians d'Occident des de feia cinc-cents anys.

Es tracta d'un consens diferenciat sobre la doctrina que explica com Déu ens salva i com som alliberats del pecat i és possible una vida santa. Aquesta signatura va suposar alhora que catòlics i luterans declaréssim que les condemnes mútues, expressades en el passat, ja no eren aplicables.

Aquest document va tenir un enorme poder de persuasió perquè pocs anys després s'hi adherissin les altres grans comunions d'Esglésies protestants: els metodistes, els anglicans i els reformats.

Aquesta declaració afirma que catòlics i protestants, tot i les nostres discussions sobre conceptes com justificació, santificació, mèrit, etc., coincidim que: som salvats exclusivament per la gràcia de Déu; només l'amor de Déu, l'Esperit Sant, és font del perdó dels nostres pecats; en aquest perdó som fets justos, agradables a Déu, i podem obrar el bé; Déu desitja que col·laborem a la nostra santificació, un cop justificats, esforçant-nos a menar una vida segons l'Evangeli. Els més llegits trobareu el document a la pàgina web i podreu enriquir aquesta senzilla explicació.

L'Església ens proposa que aquesta setmana, el dia 31 d'octubre, a nivell local, es promogui un acte de pregària amb la participació de catòlics i evangèlics. Tant de bo que les parròquies que conviuen a la vora de comunitats evangèliques s'animin a promoure aquesta trobada!

A la web hi trobareu una proposta de vetlla de pregària ecumènica que, si més no, pot ser útil per a fer-vos un xic més capaços de la importància d'aquest document i del camí cap a la unitat visible amb els protestants. També pot servir per a una estona d'oració personal.

